

Okresná prokuratúra Martin
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 3 Pv 557/14/5506
EEČ : 2-40-200-2015

Martin, 14.09.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Zločin Vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 692/2006 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej
XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Zločin Vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 692/2006 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.02.2007 v presne nezistenom čase a mieste, telefonicky žiadala XXXXX, nar. XXXXX aby podpísal dohodu, ktorou sa zaviaže jej prenechať byt a nesúdiť sa oň, alebo jej dá patričnú náhradu za tento byt, ak to splní, tak ona stiahne trestné oznámenie, podané voči nemu, na čo jej XXXXX povedal, že XXXXX si robí čo chce, pričom on nemá v úmysle jej nechať byt,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ ÚJKP OKP XXXXX č.kXXXXX zo dňa 11.02.2008 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie vo veci zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. . Následne bolo trestné stíhanie vo veci

prerušené v zmysle § 228 ods. 2 písm. a/ Tr. por. pre neprítomnosť svedka a dňa 14.06.2010 bolo podľa § 228 ods. 5 Tr. por. v trestnom stíhaní pokračované. Dňa 13.07.2010 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXX pre vyššie uvedený zločin na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania bol spisový materiál predložený na tunajšiu prokuratúru spoločne s návrhom na zastavenie trestného stíhania.

V priebehu prípravného konania bola k veci vypočutá obvinená XXXXX, ktorá vypovedala, že to, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa nezakladá na pravde. Ona s p. XXXXX vôbec netelefonovala, je to vymyslená lož, ona ho nijako telefonicky nevydierala. Jej dcéra sa o byt súdila s. XXXXX, avšak je to už všetko skončené.. K veci nemá čo dodať.

Svedok pošk. XXXXX vypovedal, že z telefonátu XXXXX nemal žiadny strach, len bol zaskočený, že mu volala, počas telefonátu nepadli žiadne vyhrážky, nemal žiadnu obavu a mal len dojem, že sa to bude naťahovať, teda trestné konanie. Vo svojej poslednej výpovedi zo dňa 05.03.2015 uviedol, že už si na to nespomína, od doby keď sa skutok stal, uplynula strašne dlhá doba. V tejto veci sa necíti byť poškodený a navrhuje, aby bolo trestné stíhanie zastavené. Nežiada nahradiť žiadnu škodu.

Trestný čin je protiprávny čin, ktoré znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Trestný čin je kategóriou trestného práva hmotného vyjadrenou súhrnom zákonných znakov, ktoré ustanovujú a vyjadrujú ktoré konanie je trestným činom. Trestný zákon ustanovuje, že trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty sú 4 skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Subjekt predstavuje trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá svojím konaním naplnila ostatné znaky trestného činu. Trestný zákon ju označuje ako páchatel' trestného činu, spolupáchatel' a účastník.

Subjektívna stránka zahrňuje znaky vzťahujúce sa na psychiku páchatel'a ako vnútorný vzťah k jeho konaniu a následku. Najvýznamnejší z nich je zavinenie, ktoré ma formu úmyslu alebo nedbanlivosti.

Zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky a je nevyhnutné pre naplnenie akejkolvek skutkovej podstaty trestného činu.

Pri naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty vyššie uvedeného zločinu, prichádza do úvahy pri posudzovaní subjektívnej stránky, konanie, spáchané formou úmyselného zavinenia.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel':

písm. a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

písm. b/ vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Zavinenie je vybudované na dvoch zložkách a to **vedomostnej a vôľovej**, pričom podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme **úmysel priamy alebo nepriamy**. Vedomostná zložka je v oboch prípadoch rovnaká.

Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle.

Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedenom v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Pri skúmaní zavinenia páchatel'a nestačí samo zistenie, že páchatel' vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ale treba zisťovať všetky skutočnosti, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť, že bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom nespôsobí. Posúdeniu primeranosti jeho dôvodov treba pristúpiť z hľadiska skúseností páchatel'a a ostatných okolností prípadu.

Pri skúmaní trestnej zodpovednosti z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinenie, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom. Pokiaľ na pričítanie následku stačí nedbanlivosť, treba, aby páchatel' aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať.

Ak páchatel' koná v tzv., negatívnom skutkovom omyle, t.j. nie je si vedomý niektorej zo skutočností, ktoré sú zákonnými znakmi určitého trestného činu, je vylúčená zložka vedomia, a tým jej zodpovednosť na úmyselný trestný čin, alebo za trestný čin spáchaný z vedomej nedbanlivosti.

Zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 11 ods. 2 Tr. zák. o zločin ide aj vtedy ak v prísnejšej skutkovej podstate prečinu, spáchaného úmyselne je ustanovená horná hranica trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí

ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal opomenul alebo trpel.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje u predmetného zločinu úmyselné zavinenie.

Objektom tohto trestného činu je sloboda rozhodovania.

Hrozbou násilia sa rozumie nie len hrozba bezprostredného násilia ale aj hrozba, ktorá sa môže uskutočniť v budúcnosti, napr. hrozba obsiahnutá v liste.

Táto hrozba môže smerovať proti telesnej integrite, alebo proti majetku. Cieľ páchatel'a však musí byť adresovaný poškodenému a ten ho musí vnímať. Hrozba inej ťažkej ujmy môže spočívať v hrozbe, že sa spôsobí majetková ujma, rozvrat manželstva a pod.

Čin je dokonaný vykonaním násilného konania alebo uskutočnením hrozby násilia alebo inej ťažkej ujmy. K vynúteniu konania, opomenutia, alebo strpenia nemusí dôjsť.

Trestný čin je dokonaný použitím násilia, jeho hrozbou alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Nevyžaduje sa, aby páchatel' dosiahol svoj zámer.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu.

Hrozba bezprostredného násilia je hrozba, že sa násilie ihneď vykoná. Z tejto hrozby musí byť napadnutému zrejmé, že sa násilie ihneď vykoná. Táto hrozba je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a z ostatných okolností zrejmé, že sa uskutoční ihneď ak sa napadnutý nepodrobí vôli páchatel'a.

Pod pojmom inému treba rozumieť individuálne určitú osobu, alebo individuálne určité osoby, odlišné od páchatel'a.

Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného (§ 122 ods. 7).

Lešť je vyvolanie omylu inej osoby alebo využitie omylu tejto osoby v úmysle dosiahnuť nejaký cieľ.

V pojme násilie sú obsiahnuté dva pojmové znaky a to fyzická zložka a pôsobenie na vôľu alebo vôbec na správanie iného.

Fyzické násilie môže pôsobiť ako vis absoluta alebo vis compulsiva.

Pojem násilie možno všeobecne charakterizovať ako fyzický útok na určitú

osobu alebo vec.

Od skutočného použitia násilia treba odlišovať hrozbu násilím. Ide o psychické pôsobenie na vôľu iného. Hrozba násilím má povahu vis compulsiva.

Hrozba násilím je širší pojem v tom smere, že v sebe zahŕňa hrozbu bezprostredným násilím, ako aj násilím, ktoré môže byť použité niekedy v budúcnosti.

Hrozba bezprostredného násilia je hrozba násilím, ktoré má byť použité ihneď.

Mám za to, že konaním obvinenej nebolo preukázané, žiadne násilie alebo hrozba bezprostredného násilia, a taktiež nebola preukázaná ani hrozba inej ťažkej ujmy. Obvinená svojim konaním či už po stránke objektívnej ako aj stránke subjektívnej nenaplnila zákonné znaky vyššie uvedené zločinu.

V tejto súvislosti poukazujem na výpoveď samotného poškodeného, ktorý jednoznačne uvádza, tak ako je vyššie popísané, že nemal z telefonátu XXXXX žiadny strach, bol len zaskočený, z jej strany nepadli žiadne vyhrážky. Je evidentné, že XXXXX povedal, že nech si robí čo chce. Nežiada žiadnu škodu, pretože mu žiadna nevznikla. Necíti sa byť v predmetnej veci vôbec poškodený a navrhuje, aby bolo trestné stíhanie voči obvinenej zastavené.

Obvinená svojim konaním nenaplnila ani zákonné znaky žiadneho iného trestného činu, uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Vyhodnotením dôkaznej situácie v spojení so zadováženými dôkazmi v súhrne a jednotlivo možno konštatovať, že v danom prípade, predovšetkým s poukazom na charakter konania obvinenej, miesto spáchania skutku, jeho následky, závažnosť konania obvinenej, je nepatrná.

Uvedené konanie by mohlo byť kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb.

Podľa § 20 Zák. č. 372/1990 Zb. priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky.

V danom prípade sa skutok stal dňa 20.02.2007, čiže dňa 20.02.2009 už uplynula lehota na prejednanie priestupku.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti mám za to, že predmetný skutok

obvinenej nie je trestným činom, tento by mohol byť posúdený ako priestupok, avšak už uplynula lehota na jeho prejednanie a preto som rozhodla tak, že som trestné stíhanie obvinenej zastavila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora Okresná prokuratúra do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Soňa Repáňová
prokurátorka